

# Trubač

Jaromír Nohavica

1. Jsme břehy jedné řeky, jsme kola jedné káry,  
nás pojí stejný osud, ať v dobrém nebo zlém,  
když na Krakovské věži zatroubí trubač starý,  
zas chytám svoji šavli a jsem plný naděje.
2. Jdem v ošuntělých šatech a sandály nás tlačí,  
a slzy našich sester jak Jaroslavnin pláč,  
zahrajte, harmoniky, ať lépe se nám kráčí,  
jdem za svobodu bít se a je nám sedmnáct.
3. Co svoboda, že nespát, že porozbíjet vázy,  
že vysmát se všem koním a jezdit rychlíkem,  
na to jsme příliš vážní, nám ironie schází,  
my za svobodou jinou teď krok za krokem jdeme.
4. A koho vzít s sebou, to kdyby člověk věděl,  
a kdo bude náš vůdce, kdo prádlo bude prát  
a kam se vrhnout nejdříve, a kdo si bude hledět,  
jen aby ten svůj vozík dotáhl beze ztrát.
5. Je mrtev starý trubač, však dál zní jeho tóny,  
velká je jeho láska, to věčné SOS,  
[: jsme školáci, jsme děti, za chvíli bude zvonit  
a z otevřených oken v rádiu hraje jazz. :]